

20/09/2016

Febre Q en remugants domèstics i salvatges del Pirineu

La Febre Q és una malaltia que pot arribar a ser molt greu en persones, causada per la infecció de *Coxiella burnetii*. El seu principal reservori són vaques, cabres i ovelles, però també s'hi troba a remugants salvatges. Jorge Ramón López Olvera, del Servei d'Ecopatologia de Fauna Salvatge, explica l'estudi que han dut a terme per determinar la presència del bacteri a la fauna del Pirineu català.

Coxiella burnetii és un bacteri intracel·lular comuna i estesa arreu del món que pot infectar a una gran varietat d'hostes, causant una malaltia anomenada Febre Q que pot arribar a ser molt greu en persones. A Europa hi han hagut brots greus d'aquesta malaltia en persones en els darrers anys i com a conseqüència la Febre Q ha pres rellevància per a la salut pública. Tot i que no es tracta d'una malaltia freqüent en persones a Espanya, té més importància a les comunitats autònomes del nord.

Les vaques, cabres i ovelles es consideren el principal reservori d'aquesta malaltia, però no hi ha gaire informació sobre la funció que poden tenir els hostes salvatges en el manteniment o la dispersió de la bactèria. Per altre banda, la relació entre remugants domèstics i salvatges pot influir en la transmissió de *C. burnetii*, amb repercussions per a la salut pública en l'àmbit cinegètic i ramader.

Per a conèixer la rellevància relativa que els remugants salvatges i domèstics poden tenir en l'ecologia de *C. burnetii* al Pirineu català, el Servei d'Ecopatologia de Fauna Salvatge

(SEFaS) de la UAB hi ha realitzat un estudi serològic. Durant cinc anys es van analitzar mostres de sèrum de remugants salvatges (isards, cabirols, cérvols, daines i muflons) i domèstics (ovelles, cabres i vaques), que els mesos d'estiu comparteixen les pastures amb remugants salvatges.

Es van detectar anticossos enfront a *C. burnetti* en ovelles, muflons, cérvols i vaques, per ordre d'importància, tot i que la situació varia segons la zona d'estudi i el ramat de remugant domèstic estudiat. L'ovella va ser l'única espècie que va mostrar anticossos enfront a *C. burnetti* en totes les zones d'estudi, assolint valors més elevades que la resta de espècies excepte el mufló. Aquestes diferències suggereixen que la ovella segurament té un paper més important en la ecologia i possiblement en la transmissió de *C. burnetti* al Pirineu català que la resta d'espècies estudiades. La baixa exposició a *C. burnetti* en els remugants salvatges indica que cap d'aquestes espècies actua per si sola com a hoste reservori, sinó que probablement participen en cicles epidemiològics que inclouen altres hostes, com ara rosegadors.

Es recomana que els col·lectius de persones que tenen contacte amb les espècies estudiades (caçadors, ramaders,...) adoptin mesures profilàctiques per evitar la infecció per *C. burnetti*, especialment durant la manipulació de la carn en espècies cinegètiques o en casos d'avortaments en els remugants domèstics.

**Xavier Fernández-Aguilar, Óscar Cabezón, Andreu Colom-Cadena, Santiago Lavín,
Jorge Ramón López-Olvera**

Departament de Medicina i Cirurgia Animals
Jordi.Lopez.Olvera@uab.cat

Referències

[View low-bandwidth version](#)